

MANIFEST

8 de març de 2019

Dia Internacional de la Dona

PERQUÈ ENS SOBREN ELS MOTIUS!

**'Per un treball digne per a les dones
amb discapacitat'**

Avui, 8 de març, amb motiu de la commemoració del Dia Internacional de la Dona, les dones amb discapacitat, juntament amb les mares amb filles i fills amb discapacitat, traslладem a l'opinió pública, i molt especialment a les persones responsables de dissenyar i posar en pràctica polítiques públiques, les nostres demandes en matèria d'ocupació, ja que els índexs d'activitat, ocupació i atur, així com les condicions laborals, són pitjors en les dones amb discapacitat quan les comparem amb els homes amb discapacitat i amb les dones i homes sense discapacitat.

L'ocupació segueix sent una de les vies fonamentals que ens garanteix a les dones amb discapacitat la possibilitat de portar una vida autònoma i independent, i ser, d'aquesta manera, protagonistes de les nostres pròpies vides.

La *Convenció sobre els drets de les Persones amb Discapacitat* de Nacions Unides assenyala en el seu art. 27 que els Estats membres reconeixen el dret de les persones amb discapacitat a treballar en igualtat de condicions amb la resta de persones.

Per la seva banda, la *Convenció per a l'Eliminació de totes les Formes de Discriminació contra la Dona* recull en el seu article 11.1. l'obligació que tenen els Estats d'adoptar totes les mesures apropiades per eliminar la discriminació contra les dones en l'esfera de l'ocupació a fi d'assegurar, en condicions d'igualtat entre homes i dones, els mateixos drets.

L'Agenda 2030 i els Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) defensen *promoure el creixement econòmic sostingut, inclusiu i sostenible, l'ocupació plena i productiva i el treball decent per a tothom (ODS 8) i aconseguir la igualtat de gènere i donar poder a totes les dones i les nenes (ODS 5)*.

La Constitució espanyola de 1978 assenyala en l'article 35 que totes i tots els espanyols tenen el deure de treballar i el dret al treball, a la lliure elecció de professió o ofici, a la promoció a través del treball a una remuneració suficient per satisfer les seves necessitats i les de la seva família, sense que en cap cas es pugui fer discriminació per raó de sexe.

Les dones amb discapacitat tenim dret a guanyar-nos la vida amb un treball digne lliurement elegit o acceptat en un mercat i un entorn laboral que siguin oberts, inclusivament i accessibles. Tenim dret, en igualtat de condicions amb les altres persones, a condicions laborals justes i favorables, incloent la igualtat d'oportunitats i la igualtat de remuneració per un treball d'igual valor, a condicions laborals segures i saludables, a protecció de l'assetjament, i a serveis de reparació en cas de queixes. L'exercici del nostre dret a la feina s'ha de salvaguardar i promoure, fins i tot per a les dones que van adquirir una discapacitat a la feina.

Les dones amb discapacitat seguim sent una part de la població més pobre i exclosa com a causa de la falta de formació professional competitiva, la bretxa digital de gènere, l'alta taxa d'inactivitat laboral, la manca d'accés al mercat de treball, el desenvolupament d'activitats no mercantilitzades, les diferències de sou existents entre homes i dones, els obstacles creats per l'absència de conciliació de la vida familiar i laboral, la major esperança de vida de les dones i, en general, les diferents formes de discriminació per raó de gènere i discapacitat

En termes generals, la taxa d'inactivitat de les dones amb discapacitat a Espanya és del 64,8 per cent segons l'Institut Nacional d'Estadística (INE), taxa superior a la dels homes amb discapacitat, així com a la de les dones i homes sense discapacitat. Des del COCARMÍ i de la Fundació CERMI Dones ens preocupa enormement que les dones amb discapacitat en edat laboral no només no tinguin feina, sinó que ni tan sols estiguin en el procés de cerca. Aquesta situació obliga a reclamar accions, tant transversals com a positives, dirigides a les dones amb discapacitat per impulsar la formació, la contractació, l'accés a l'ocupació, la retenció de l'ocupació, la igualtat salarial amb les mateixes competències, les adaptacions al lloc de treball i l'equilibri entre la vida privada i la laboral.

Malgrat existir tractats internacionals de drets humans que promouen i protegeixen els nostres drets, la realitat espanyola ens aboca a una situació d'empobriment i precarietat que retalla totes les possibilitats de desenvolupament d'un projecte de vida propi i d'una plena participació en la comunitat.

Per tot això, aquest 8 de març, des de la Fundació CERMI Mujeres i el COCARMI, les dones amb discapacitat, juntament amb les mares amb filles i fills amb discapacitat **EXIGIM:**

- Implantar polítiques públiques d'ocupació que tinguin present el gènere i la discapacitat en un enfocament de doble via, complint les recomanacions que en el seu dia va realitzar el Comitè de Nacions Unides sobre els drets de les Persones amb Discapacitat. Totes les polítiques i programes de foment de l'ocupació i la formació professional comunitàries han de considerar la situació específica de les dones amb discapacitat, així com la seva discriminació múltiple com a conseqüència de la confluència d'altres factors discriminants, com l'edat, l'orientació sexual, la ruralitat, la immigració, les minories ètniques, l'ésser víctima de violència de gènere, estar en risc de pobresa...
- Impulsar polítiques d'activació sociolaboral de les dones amb discapacitat que incideixin en la formació i l'apoderament, com a fase prèvia per assolir la plena participació en l'ocupació. Aquestes polítiques han d'anar adreçades prioritàriament a les dones amb discapacitat que afronten més obstacles a l'hora de trobar feina, especialment les que tenen discapacitat intel·lectual o del desenvolupament, així com les de l'entorn rural i amb pluridiscapacitats, articulant els suports en l'ocupació que, en cada cas, siguin necessaris.
- Acabar amb la segregació horitzontal (dificultats a l'hora d'accedir a determinades professions) i vertical (dificultats per poder desenvolupar-se professionalment) que seguim trobant les dones amb discapacitat al mercat laboral.
- Acabar amb la bretxa salarial de gènere que també afecta les dones amb discapacitat de manera alarmant. No oblidem que segons les dades disponibles (ODISMET, 2018) el salari mitjà brut anual de les dones amb discapacitat és de 17.365 euros enfront el dels homes amb discapacitat, que és de 20.614,2 euros. És a dir, les dones amb

discapacitat cobrem de mitjana anual 3.249,2 euros menys que ells. Si ho comparem amb el salari mitjà dels homes sense discapacitat, 25.924,43 euros, i de les dones sense discapacitat, 20.131,41 euros, la desigualtat salta a la vista.

- Impedir que quedem enrere en el procés de transformació digital que també afecta al mercat laboral.
- Visibilitzar i comptabilitzar totes les contribucions no monetaritzades que nosaltres, les dones d'aquest sector de la població, duem a terme en l'àmbit de la reproducció de la vida i que són essencials perquè el sistema econòmic, tal com està concebut en l'actualitat, segueixi funcionant. La riquesa d'un país no només es produeix en el 'mercat' sinó que també hi ha altres esferes de generació de serveis tradicionalment ignorades on la responsabilitat segueix recaient en nosaltres, les dones.
- Fomentar polítiques de promoció de l'autonomia personal i d'atenció a les persones en situació de dependència que, en el marc d'una política de cures concebuda des d'un enfocament de drets humans, consideri la realitat de les dones amb discapacitat, no només com a receptores de cura, sinó també com a proveïdores, fet aquest que sol ignorar de manera sistemàtica.
- Exigir a les empreses privades i a les administracions públiques un compromís ferm amb la nostra causa, complint la quota de reserva d'ocupació i eliminant actituds negatives i estereotips nocius cap a les dones amb discapacitat.
- Garantir un entorn laboral segur per totes les persones, però molt especialment per les dones amb discapacitat, lliure de viure i assetjament.

Perquè ens sobren els motius!

8 de març de 2019